

**Trende Fangers
veemodige
Klage-Viise,
Over
Deres Synder og Misgier-
ninger, hvormed de den gode GUD
har fortørnet, og saa mange
Mennesker bedrøvet.
Navnlig:
Ole Ingebrigtsen Eggen,
Ole Christophersen Blix,
Jacob Orm,
Hvilke Tisdagen den 3 April 1742.
udstod deres tilbørlige Straf i Galgen.
Forfattet af
Hans Hansøn Vigant.
No. 3.
Melodie: O GUD! du fromme GUD! etc.

Tronhiem, Trykt Aar 1742.**

1.

Hvad for en Tale gaar? hvad er det for et Rygte?
Hvad høres nu blant Folk, den Skyldig maa vist frygte,
Om hvilke siges saa, at nogle dræbes skal,
Ja nogle fængslet er, skal gaae i Sclavers Tal.

2.

Eenhver som har Forstand, hans Hierte maatte røres,
At saadan Tale gaar og viit om Landet føres:
Tre Mænd af Tronhiems Bye skal nu til Galgen gaae,
O! grueligt er det for dem at tænke paa.

3.

Ach! det er meget sandt, GUD bedre os disværre!

Vi alt for villig gik i Satans Skoel og Lære;

Vi slet forvildet blev af Satan, Kiød og Blod,

GUDs Ord og reene Bud vi stridet har imod.

4.

O Vee! vi raaber Vee! Aarsag hvorfor vi raaber,

Er vore Synder slem, O Vee os arme Taaber!

At vi saa villig gik paa den forvildet Stie,

Vi tænkte ikke paa den Nød vi bragtes i.

5.

Det var ej nok at vi selv løbet har forvildet,

Mens mange ved vor Fund er nu ved Æren skildet;

Ja ikke det alleen, men fængslet eendeel er,

Og træle skal sin Tid paa omflødt Fæstninger.

6.

O syndig Kiød og Blod, Naar du dig selv maa raade,

Hvad Frugter fødes af den onde Lyst hin kaade,

Dens Frugt den er ey sød, men smager meget slem,

Den os beyrder nu baade paa Siæl og Lem.

7.

O dyrebare Tid! du ædele Juvele!

Tilbage du ej seer, du vil slet ikke dvæle;

Du os din Bag har vendt, du skaldet er bag til,

Du ikke holdes kand, din Fart er som en Piil.

8.

Du ager hen saa fort, hvorpaa vi lidet tænkte,

Da vi misbrugte dig, da Satan Kiødet trænkte;

Mens nu vi sandser os at vi har gjort Uret,

Saa har du reist din Vey og os forladet slet.

9.

Du slemme Aand og Gast, du est dog en Bedrager,
Du gav udi vort Kiød de beste giftig Kager,
Hvoraf vi fik et Vrid ej eene i vort Kiød,
Men og vor usle Siæl den fik ogsaa et Stød.

10.

Formedelst Tredskhed din den første Løgn blev spunden,
Formedelst din Forgift blev Synden først bebunden
I hvert et Menneske, som lever her paa Jord,
Vor Moder Eva jo forført blev ved din' Ord.

11.

Thi dig du Dievel slem! skam dig for denne Gierning
Du os tildrevet har, hvor glat var ej din Tærning?
Hvorned vi spillet har, og vundet mangen gang,
Hvorfore vi maa nu siunge en Jammers Sang.

12.

Ja ikke eene vi, mens mange af vor Næste,
Hvortil vi Aarsag var, at de sig og lod fæste
Til dit Forbund og Løgn, uskyldig blev forført,
Deraf nu manges Sind og Hierte bliver rørt.

13.

Et slemt Haandverk var det, som vi udaf dig lærde,
Vi stial og røvet fort, Paa Synden vi ey merkte;
Vi vanket viit omkring paa vor Negotie;
Derfor saa er vi dømt til døde alle Tre.

14.

Vi plyndret mangen Mand, og borttog hvad de havde,

Mange bedrøvet vi, Bekymring dem paalagde;
Vi drev saa megen Synd, som her ej tegnes kand,
Hos mange udaf Tal, af høy og nedrig Stand.

15.

Det derfor billigt er, at vi her lider Plage,
GUd giv os Naade til, før vi tages af Dage,
At vore Hierter maa i Anger bryde ud,
Og græde bitterlig, for hvert et Ord og Bud

16.

Som vi har overtraad i Synd og onde Laster,
GUd naadig vær vor Siæl, vi os i Støvet kaster,
Med Poenitentzes Vand, vil ligge for din Fod
O søde JESu mild, du Verdens Frelser god.

17.

Fromme Samaritan, forbind vor Saar og Smerter,
Lad Olie derudi, trøst vores bange Hierter;
Læt under vores Aag imens vi lider her,
Lad os med Røveren tilsiges Glæden der.

18.

Haardnakkede og slem vi længe nok har været,
Af Satan, Kiød og Blod vi voren har besnæret;
Vi viklet var saa ind i vores Ondskabs Dynd,
Og skiøttet ikke om vi lagde Synd til Synd.

19.

Men nu først merker vi hvor ilde vi har levet,
Hvor haard vi været har, for det vi har bedrevet;
Nu skielver Kiød og Blod, nu røster Siæl og Krop,
Naar vore Legemer de skal til Galgen op.

20.

Dog det er ej saa stort, den Tid faar snart sin Ende,
Naar Frelser JESus vor kun vil vor Hierter vende
I Troen til sin Død, og til den Herlighed,
Som hand i Him(m)elen for alle har bered.

21.

Men det er større Vee for vores Slegt og Frender,
Med Blussel og med Harm de vrier sine Hænder
For vores Gierning slem, og skammelige Død,
Særdeles de som her har hvilet i vort Skiød.

22.

Vor Ægte-Qvinder kier, som nu maa høre Jammer,
Fremløben og Allarm, I sidde maa i Kammer
Og blues ved vor Skam, ja græde bitterlig,
Vi Aarsag er til sligt, formedelst vores Svig.

23.

See til hvad I dog gjør, slaa dette kun af Hierte,
Forlad vor Daarskab stor, lad den ej eder smerte,
Og gremmes ej saa stort ved vores Spot og Skam,
Men beder for vor Siæl hos JESum det Guds Lam.

24.

I gremmes vel derved, og hos jer Sorrhav
For den ynkelig Død og Skiendsel os tillaves!
Men om en liden Stund skal I ej see vor Spot,
Naar at vi samles skal i Himlens høye Slot.

25.

Trøster jer kun der med, GUD eders Sorrhav
Afbeder eders Synd, i JESu Blod jer tvætte,
Saa skal I see hvor glad vi findes skal hos GUD,

Skjønt vi med Sorrow her skiltes fra Verden ud.

26.

Vor Børn og vor Smaa, I gaar os ej af Glemme,
At vi har gjort jer Meen, det kand vi nu fornemme,
Hvad Blussel og hvad Harm vi har aarsaget jer,
Er ikke Tal oppaa, og kan nok merkes her.

27.

Ach! tænker dog ej paa den Spot og stor Vanære,
Som I maa lide her, adlyd kun HERRens Lære,
Som hand befalet har udi det fiende Bud,
Vi daarlig været har, men frygter I kun GUD.

28.

Vel er det sandt og vist I bøye maa jers Hoved
For vore Synder slem, og for det som vi voved;
Men hør hvad Christus lær: om dig paakommer Sorg,
Det være hvad det vil, hold GUD kun for din Borg.

29.

Hand er den rette Mand, som eders Sorg kan lætte,
Naar I kun eders Haab paa hannem eene sætter.
Endskiønt i dette Liv vi skilles maa med Skam,
Vi skal dog findes vist hos Christum det Guds Lam.

30.

I Folk i denne Bye, paa os I agte nøje,
Ja alle og eenhver maa tænke paa vor Møje;
Et Spejel er vi jo for alle og eenhver;
Den Staaende see til at hand ej falder neer.

31.

I arme Mennsker, som vi forføret haver,

Og lokket udi Synd, hvoraf eendeel blev Sclaver,
Og træle skal sin Tid i Uselhed og Nød,
Tilgiv, forlad os det for JESu haarde Død.

32.

Tronhiems Indbyggere, Høye saavelsom Lave,
Som vi har giort Uret, I faar ej anden Gave,
End ydmyg Bøn og Bod for eders Midler god,
Tilgiv, forlad os det, for JESu dyre Blod.

33.

Ja alle og eenhver, her nær og langt fra Staden,
Som vi har giort imod, tænk ikke meer paa Skaden,
Som I har maat udstaa ved vores slemme Haand,
Forlad, tilgiv os det ved HERrens gode Aand.

34.

I Christne Mennesker, som ere her tilstæde,
Og seer her vores Nød, i hielp os nu at græde
For de Forargelser, som vi bedrevet har,
Og jer fortørnet med, til Hiertet det ej tar.

35.

Saa træder nu her frem den ganske Tronhiems Skare,
Og siger nu reent ud, du seer hvad Nød og Fare
Vi ere nu udi, om du forlade vil,
Hvad vi har mod dig giort, svar nu dit Ja dertil.

36.

Vi daarlig været har, og satt vor Siæl i Strikke,
Men JESus det Guds Lam har fyldestgiort til Prikke,
Hvert Ord og Lovens Bud, som vi har syndet mod;
Hand Livet sparet ej, derfor vær I og god.

37.

Far dermed alle vel, Høye saavel som Lave,
Eenhver udi sin Stand, vi takke hver som have
Haft Omsorg for os her, mens vi i Fængsel sad,
I lønnes skal derfor, naar vi skal findes glad.

38.

Vor kiære Øvrighed, Høye saavel som Ringe,
Vi takker eder all' for Dommen I lod klinge
For vore Øren frem, med Naade var den fyldt,
Vi var saa grov og slem, fast verre har forskyldt.

39.

Far da ald Verden vel! of skader ej det Bytte,
JEsu annam vor Siæl! Vi nu til dig vil flytte.
Lev alle nu i Fred. Exempel see paa os.
Vi gaar til Glæden ind, ald Dievlene til Trods.

40.

Een Ære-Krantz vi faar, skiønt vi her lidt vanæres,
Og Verdens Skam udstaar, der Engle-Sang os læres
I Steden for den Sang som tones her med Graad,
Tre Hellig siunget blir for HERren Zebaoth.

41.

O Glæde som er stor! ja Glæde over Glæde!
Naar vi i Engle-Cor skal der for Lammet qvæde;
GUD fører os udi sin Søns Retfærdighed,
Som er bordyret med den ævig Salighed.

42.

O en stor Trøst for os usle fattige Fanger,
At Glæden er bereed for os, skiønt vi nu ganger
Fuld udaf Sorg og Skam udi vor Siæl og Sind,

At vi dog kaldet blir til Himlens Glæde ind.